

Wees eens lief. voor onze coronahelden!

Het zorgpersoneel werkt zich tijdens de coronacrisis een slag in de rondte. Om al die helden een hart onder de riem te steken, ontstaan al het hele jaar overal in het land prachtige initiatieven. Kleine, lieve gebaren, die vaak diepe indruk maken. Jolanda (52), Adriënne (42), Carolien (56) en Pauline (47) bedachten alle vier een leuke manier om medewerkers, patiënten en bewoners in de zorg wat steun en troost te bieden.

Tekst: Renée Brouwer

Jolanda (52) maakte zeventig liter soep **‘Ik ben dankbaar dat ik mijn steentje bij kon dragen’**

“Tijdens de eerste lockdown in maart moesten de horecazaken hun deuren sluiten. Mijn sport- en zalencentrum, waar ik een café run, dus ook. Hoewel ik me in het begin best een beetje zorgen maakte over hoe het nu verder moest, dacht ik

ook aan alle verpleeghuizen die noodgedwongen op slot moesten. Ik leefde ontzettend mee met iedereen. Op Facebook zag ik een bericht voorbijkomen van een collega die soep maakte voor zorgmedewerkers. Zij heeft een grillrestaurant en verveelde zich. Wat een leuk idee, dacht ik. Dat wilde ik ook! Niet alleen omdat ik opeens niks te doen had, maar vooral omdat ik gewoon iets goeds wilde doen. De mensen in de zorg werkten keihard en verdienden wel een bedankje. En dus deelde ik eenzelfde soort bericht op onze Facebook-pagina. Vervolgens deed ik de inkopen voor groente- en tomatensoep. Gelukkig kon ik het missen. Toen de lockdown werd afgekondigd, opende ik direct een afhaaloket, waardoor er alsnog bestellingen

binnenkwamen. De hele dag stond ik met mijn team in de keuken en het resultaat mocht er zijn. In totaal maakten we zeventig liter soep. Een weekend lang mochten alle mensen in de zorg die gratis komen ophalen. Er kwamen zo’n dertig mensen langs. Ze vonden het een erg leuk idee en waren er blij mee. Eén vrouw haalde zelfs vier liter op voor de woongroep waar ze werkte. Prachtig toch? Daar deed ik het voor. De rest van de soep werd uitgedeeld aan de bewoners van een verpleeghuis. Door onze actie ontstonden ook weer andere initiatieven. Zo kocht een ondernemer in april patat en snacks bij mij in, om die te laten uitdelen in hetzelfde verpleeghuis. Ook dat was een succes. Ik ben dankbaar dat ik zo mijn steentje kon bijdragen.” ▷

Foto: Privébeziit

Adriënne (42) creëerde beren van planten

Ineens wist ik hoe ik troost kon bieden?

Foto's: Sing Dekker

"Toen bijna heel Nederland rond half maart werd platgelegd, kreeg ik van een vriend een kalanchoë-plantje cadeau. Intussen zag ik voor de ramen in mijn buurt steeds meer teddyberen verschijnen. Ook hoorde ik dat kwekers hun planten niet meer kwijt konden, omdat de export stillag. Dat alles zorgden bij mij voor een ingeving. Ik ben kunstenaar en creëer graag kunstinstallaties die voor ontspanning en inspiratie zorgen. Plotseling wist ik hoe ik in deze lastige tijd mensen - en dan vooral zorgmedewerkers, patiënten en hun familieleden - troost kon bieden. Wat als ik voor verschillende ziekenhuizen een symbool van medeleven zou maken? De naam 'Compassiebeer' kwam al snel in me op en ik wist direct dat ik het kunstwerk van kalanchoë-planten wilde maken. Diezelfde avond nog belde ik met een kweker. Hij was enthousiast en doneerde 10.000 planten die eigenlijk vernietigd zouden worden. Via een bevriend transportbedrijf zorgde hij ervoor dat alles bij het ziekenhuis werd bezorgd.

De volgende dag ging ik al aan het werk. In de hal van het Erasmus MC maakte ik mijn eerste Compassiebeer. De reacties waren heel positief. Iedereen vond het mooi en ontroerend. Al snel mocht ik ook aan de slag in het Wilhelmina Kinderziekenhuis en in een verpleeghuis in Delft. De drie beren hadden elk een oppervlakte van ongeveer 100m² en bestonden uit 10.000 planten. Toen ik daarmee klaar was, besloot ik mijn project voort te zetten. Ik benaderde het Reinier de Graaf-ziekenhuis in Delft, mijn woonplaats, en vroeg of ze interesse hadden. Dat was zo. Vol enthousiasme stortte ik me op mijn vierde Compassiebeer. Deze keer maakte ik een ontwerp voor een driedimensionaal exemplaar. Let wel: het moest een beer van maar liefst 4,5 meter hoog en 3,5 meter breed worden! Omdat de voorbereidingen veel tijd en geld kostten, ben ik er zes maanden mee bezig geweest. Dankzij een crowdfundingactie en hulp van bedrijven en de gemeente was hij in oktober klaar. Daar stond hij dan: een gigantische Compassiebeer voor de ingang van het ziekenhuis! Opnieuw was iedereen er erg blij mee. Ik heb van het ziekenhuispersoneel gehoord dat het kunstwerk hun veel rust en steun geeft wanneer ze hun dag beginnen en afsluiten. Sommige verpleegkundigen gaan er soms zelfs bij zitten om even tot rust te komen. Dat geeft me zoveel voldoening. Ik vind het heel bijzonder dat ik op deze manier wat voor mensen heb kunnen betekenen. Het is belangrijk dat de waardering voor de zorg blijft bestaan. Samen staan we sterk en de Compassiebeer herinnert ons daar extra aan!" ▷

Meer weten? Kijk op: www.artworkswell.nl/compassiebeer.

Carolien (56) bakt poffertjes, wafels en cupcakes

‘In deze tijd moeten we er echt voor elkaar zijn’

“Soms denk ik: waar zouden we zijn zonder vrijwilligers? Ik werk als coördinator vrijwilligerswerk bij een verpleeghuis en vooral in coronatijd zijn deze mensen echt goud waard. Met de Poffertjesbrigade trakteren we elke vrijdagmiddag personeel en bewoners op iets lekkers. Zoals de naam al zegt, worden er wekelijks heerlijke poffertjes gebakken, maar nu de maatregelen weer zo streng zijn, richten we ons vooral op wafels en cupcakes. Die zijn veel makkelijker te maken en je hoeft tijdens het bereiden niet zo dicht bij elkaar te staan. Toen de verpleeghuizen in april op slot gingen, was het echt bikkelen voor het personeel. Geen enkele bewoner mocht nog bezoek ontvangen en ik leefde ontzettend mee met de medewerkers die alle

ballen in de lucht moesten houden. Gelukkig mochten de vrijwilligers wel langskomen, dus konden we het personeel op onze eigen manier toch een handje helpen. De wafels en cupcakes werden erg gewaardeerd door hen. Ook de bewoners vonden het geweldig.

We hebben zo'n ouderwetse poffertjeskar en het heeft echt iets ambachtelijks als je lekker staat te bakken. Onze vestiging

is opgesplitst in twee locaties. De ene week wordt het kleine huis getrakteerd, de andere week het grote huis. In de keuken van het restaurant maken we alles klaar en bij het serveren van het eten wordt het lekkers dan uitgedeeld. In januari hopelijk we eindelijk weer poffertjes te kunnen bakken, maar het is nog even afwachten hoe de maatregelen dan zijn. Zolang we iets voor een ander kunnen doen, zijn wij al blij. In deze tijd moeten we er echt voor elkaar zijn. Het is fijn dat we op deze manier iets terug kunnen doen.” ▷

Foto: Privébeziit

Foto: Marijke Kulpers

‘Soms denk ik: waar zouden we zijn zonder vrijwilligers? Die mensen zijn echt goud waard!’

Pauline (47) en Hadewych (54) maakten al duizenden mondkapjes

‘Wie had gedacht dat het zó storm zou lopen?’

Foto's: Privébeziel

eerste kapjes. Deze zaten veel beter. Enthousiast gingen we aan de slag voor onszelf en de kinderen. Die kregen leuke reacties en op straat werd ons vaak gevraagd waar we onze mondkapjes hadden gekocht. We besloten ze op bestelling te maken en te verkopen voor het goede doel. Zo bedachten we de Moerdijkse Mondkapjes. Het liep storm. Van het geld dat we verdienden, kochten we aardigheidjes voor ouderen, instellingen en gezinnen in de

Pauline: “In januari kocht ik online een doos wegwerpmondkapjes om mijn zieke schoonvader te verzorgen. Hij kreeg chemotherapie en mij werd aangeraden om een mondkapje te dragen tijdens het schoonmaken van zijn sanitair. Niet wetende dat ik een paar maanden later zelf mondkapjes zou maken...

Het begon toen het dragen van een mondkapje in het OV verplicht werd. Omdat ik vier schoolgaande kinderen heb die met bus en trein reizen, bestelde ik weer een doos mondkapjes. Tot mijn verbazing was de prijs opeens vervijfvoudigd. Bizar! Ik ging ze zelf wel maken. De eerste exemplaren waren geen succes. En toen kwam Hadewych in beeld. We werken allebei voor een lokale politieke partij en zij kan goed naaien. Met een naaipatroon dat ze via de Belgische overheid vond, maakten we samen onze

‘Veel mensen voelen zich eenzaam en zijn blij met een klein gebaar’

gemeente Moerdijk. Al snel zagen bedrijven ons ook. Laatst kochten we 250 planten en kregen we er nog eens honderden gratis bij. Zo lief! Momenteel worden onze mondkapjes in zes verschillende winkels verkocht. In totaal hebben we er al duizenden gemaakt. We doen het nu zo goed dat we elke donderdagmiddag een andere groep kunnen verrassen. Zo hebben we het zorgpersoneel een keer verrast met Kanjers-stroopwafels en binnenkort gaan we ze weer in het zonnetje zetten. In het bejaardencentrum hebben we tijdens de hittegolf afgelopen zomer ook getrakteerd op ijs en fruit. Iedereen vond het geweldig. In die periode mochten we de traktaties weer zelf uitdelen. De reacties van de bewoners waren zo ontroerend. Ze voelen zich vaak eenzaam en zijn verbaasd dat wij aan ze denken. Het is wel het minste wat we voor ze kunnen doen. Wij vinden het in ieder geval fantastisch. En dat allemaal door onze zelfgemaakte mondkapjes. Wie had gedacht dat het zó storm zou lopen?” ■

Meer weten? Kijk op: www.facebook.com/MoerdijkseMondkapjes.